

2.5. Wytyczne końcowe do koncepcji zagospodarowania terenu

W niniejszym rozdziale sformułowano wytyczne ogólne dotyczące utrzymania i kształtowania szaty roślinnej oraz wytyczne szczegółowe do opracowania programu funkcjonalno-użytkowego.

2.5.1. Wytyczne ogólne dotyczące utrzymania i kształtowania szaty roślinnej

W związku z wyzwaniami związanymi z adaptacją do zmian klimatu oraz promowaniem rozwiązań przyjaznych naturze zaleca się:

- uporządkowanie zagospodarowania terenu, z wyraźnym wydzieleniem terenów zieleni od ciągów komunikacyjnych, placów i miejsc parkingowych, w celu poprawy stabilności przyrodniczej terenów biologicznie czynnych oraz grup roślin;
- maksymalne zachowanie istniejącej zieleni w postaci rabat bylinowych, grup krzewów i drzew oraz wzmacnianie ich nowymi nasadzeniami w nawiązaniu do zastanych gatunków;
- stosowanie rozwiązań projektowych chroniących systemy korzeniowe drzew (ograniczających atropopresję) i poprawiających ich kondycję, np.: bariery uniemożliwiające parkowanie przy pniach drzew, ograniczenie zagęszczania i zasolenia gleby, poprawa warunków glebowych, rozbiórka lub przebudowa istniejącej infrastruktury kolidującej z korzeniami drzew;
- preferowanie gatunków rodzimych drzew i krzewów;
- dobór gatunków, lokalizacji i kompozycji nasadzeń drzew, dopasowany skalą do zabudowy i odległości o infrastruktury technicznej;
- jednolity i spójny kompozycyjnie oraz funkcjonalnie charakter żywopłotów i zieleni przedogródków;
- unikanie barier z żywopłotów o wysokości powyżej linii wzroku dorosłego człowieka, celem ograniczenia ukrytych enklaw zwiększających ryzyko zachowań patologicznych,
- sadzenie roślinności okrywowej z płójących się krzewów lub bylin w miejscach zbyt zacienionych na utrzymanie trawników;
- zamiana typowych trawników na wielogatunkowe murawy bogate w kwitnące rośliny zielne, dostosowane do warunków siedliskowych, utrzymujące się przy słabszej pielęgnacji (np. w oparciu o dominującą roślinność spontaniczną), które wymagają mniej zabiegów pielęgnacyjnych od tradycyjnych rozwiązań;
- różnorodne wykorzystanie naturalnego drewna – jako alternatywne siedziska lub zrębka w nawierzchniach, czy okrywa pod roślinami;
- wyznaczanie przestrzeni przyjaznych dla wyprowadzania psów oraz montaż w ich sąsiedztwie koszy na psie odchody;
- włączenie mieszkańców w proces urządzania i pielęgnacji zieleni, tworząc współodpowiedzialność za przestrzeń wspólną;
- wprowadzenie w przestrzeń małych zacienionych podwórek krzewów o jasnych barwach kwiatów;
- w miarę możliwości wprowadzanie pnączy na pionowych elementach architektonicznych.